

Parcours WK wielrennen in Qatar van 9-16 oktober

Van de redactie

Nu wij voor de laatste officiële zondagsritten met extra kleding op pad gaan om de ochtendkou te weerstaan, zullen 's werelds beste renners komende week in Qatar nog het nodige moeten afzien in woestijnachtige omstandigheden. De hitte kan daar zo maar tot 40 graden oplopen.

Deze editie een oproep van Maria Hollanders voor de dames onder ons, een ontroerend mooi verhaal van Annie van Tienen over haar leef-en fietsmaatje, en ons erelid, de 93 jarige Bart Vialle, De Schakel van een van onze jongere leden Rogier Mullaart en ter afsluiting een bedankje van Riny van den Boom

Veel leesplezier en vergeet je niet op te geven voor de jaarlijkse brunch. Wie aan de hand van de foto van de fietsen van Bart en Annie kan vaststellen waar zij toen hebben gepauzeerd kan dit mailen naar de redactie. De prijs is nog een verrassing!

**Maria
Hollanders**

----- DAMESFIETS3DAAGSE 2017 -----

Hallo vrouwelijke fietsmaatjes,

Met 11 dames zijn we afgelopen juni met veel plezier naar Zuid-Limburg gefietst. Zo'n damesfietsdriedaagse willen we volgend jaar wederom organiseren.

Om de datum, de keuze voor bestemming, de fietsroutes, het hotel, de koffieadresjes onderweg enz... enz... te organiseren, leek het ons, Nicolien en Maria, leuk om hiervoor bij elkaar te komen. Onder het genot van koffie, thee en een drankje, willen we dit bespreken met fietsdames die zin hebben ook volgend jaar deel te nemen.

Dus.....heb je zin om mee te gaan, je bent van harte welkom.

Save the date → donderdag 10 november 2016

Ontvangst bij Maria → 19.30 uur

Plaats → Heinsbergenstraat 13, Uden

Laat even weten of je komt. Per e-mail pmwmvandenheuvel@hotmail.com of via de WhatsApp. Dan zorg ik dat de koffie klaar staat.

Groetjes en tot dan,

Annie van
Tienen

Erelid: Bart Vialle

Er was eens een wielrenner die heel goed kon fietsen en die dat nog steeds goed kan en daarmee bedoel ik het ere lid van de T.T.V. club Bart Vialle. Hij is niet meer zo veel in beeld en er is waarschijnlijk een groot aantal leden die hem zelfs niet kennen.

Omdat er gevraagd werd om wat bladvulling voor de nieuwsbrief te maken kwam ik tijdens de vakantie, eind september, op het idee om maar eens wat te vertellen over Bart en zijn prestaties. Hij heeft in dit voorjaar even last van een flinke longontsteking gehad waar hij in korte tijd weer van hersteld was gelukkig. De huisarts had enkele maanden rust voorgeschreven, maar dat is niks voor Bart. Doordat hij een antibiotica kuurtje had gekregen was hij helemaal van de kaart, want hij wou zo weinig mogelijk conditie verliezen. Dus Bart moest regelmatig testen en dus weer op de fiets. En dan geen 5 of 10 km. maar liefst 15 of 20 want anders weet je nog niet hoe het conditie pijnlijke er bij hangt natuurlijk. Hij heeft het er echt moeilijk mee gehad wat begrijpelijk is want wie wil nu inleveren met conditie? Heeft niks met leeftijd te maken!

Het is het grootste probleem bij elke renner. O wee als je van A naar B moet of nog erger naar C. Wat een ramp is dat toch voor die krachtpaters hé. Dat is nog altijd zo geweest en is ook overal hetzelfde bij die tourclubs. De rivaliteit en een flinke portie stoer gedrag hoort daar allemaal bij. Dan denken ze dat dit tot in lengte van dagen zo zal blijven, ja dat zou wel leuk zijn.

Maar er zijn soms enkele uitzonderingen die een lange adem hebben en heel veel mazzel. Gezondheid is daar een van en gedrevenheid en geestelijke en lichamelijke kracht maken het af. Hard rijden en de rivaliteit hebben plaats gemaakt voor het besef en dankbaarheid dat je met veel plezier nog veel kan bereiken. En Bart is nou een van die bofkonten.

Een paar voorbeeldjes wil ik daar wel even over kwijt gewoon omdat hij er zelf zo blij van wordt als sommige ritjes nog zo lekker gaan. Als je gewend bent om 3 keer per week een ritje van een kilometertje of 60 tot 70 te fietsen met uitschieters van 90 of boven de 100 dan is dat geen training meer, maar zijn dat gewoon uitstapjes. Daar mag je dan ook zo lang over doen als je wilt, gezelligheid kent geen tijd, dat is het motto op die leeftijd.

Onlangs werd er nog voor een ritje Groesbeek gekozen, omdat het 11 jaar geleden was dat Bart daar een tocht moest controleren, die de club daarna op zondag ging fietsen. Dat was toen gebruikelijk. Er was toen nog geen sprake van een relatie tussen ons twee, maar ik mocht wel mee fietsen omdat ik een ervaren wielrenster was. Het waaide behoorlijk en het werd voor ons een onvergetelijke tocht ha haha, kei leuk.

Welnu, toch eens proberen of dat 11 jaar later nog zo leuk kan zijn. Nou en of en om er een tandje meer bij te doen hebben we er de Zevenheuvelenweg ook nog maar even bij gepakt. Bij Tivoli een lekkere afdaling en verder door naar de hoek Duitsland. Via De Horst naar Bredeweg met een mooi klimmetje en een lange afdaling richting Milsbeek. Voor het eethuisje De Diepe links weer het bos in en richting Gennep en via Beugen enz. naar Uden.

De verstrengelde fietsen van Bart en Annie staan symbool voor hun innige band

Met meer dan 100 op de teller waren we na 5 uurtjes weer bij het Oude Kerkpad Uden gearriveerd. Trots en zeer tevreden hebben we daar maar eens een lekker, oud bruintje, op gedronken.

Zo is een tochtje naar de Rustende Jager in Loon op Zand voor Bart ook altijd een traktatie, mooie tocht en lekker gebak. Het is voor hem nog steeds een doodgewone zaak dat hij de weg overal weet. De Emma molen in Nieuwkuijk staat nog op het programma voor dit seizoen, ook nog een mooie rit.

Tijdens de vakantie had hij nog veel zin om een tocht met de racefiets te maken, vanaf Arcen waar we kampeerden naar Oedt, spreek je uit als eut, in Duitsland. In de oorlogsjaren heeft hij daar enkele jaren dwangarbeid moeten verrichten in een weeffabriek. Als lasser moest hij van de morgen tot avond keihard werken onder barbaarse omstandigheden, hij was toen 21 jaar. Maar dat terzijde, het bijzondere was dat hij daar na 72 jaar met zijn renfiets nog op diezelfde plek stond en alles nog hetzelfde aantrof zoals het er toen uitzag. De fabriek, de gebouwen waar ze overnacht hadden en zelfs de kroeg die wel in verval was, maar voor Bart nog goed herkenbaar. Het was voor mij geweldig om daar getuige van te zijn.

De afstand is iets van 80 km. als de route duidelijk aangegeven wordt. Maar dat ontbreekt in Duitsland regelmatig, dus goed opletten geblazen. Het werden 90 km. maar het was zeer de moeite waard.

Ook fietsen in het prachtige natuurgebied rond Oirschot is een van zijn favoriete tochten, de pauze wordt dan gehouden bij een z.g. fiets cafee, De Bollen, altijd lekker eigen gemaakt gebak en een gezellige zit.

Opvallend veel verzorging tehuizen zijn opgenomen tijdens de ritten om even binnen te lopen en een bakje koffie te drinken. Ook een gesprekje met de oudjes of vrijwilligsters passen bij deze gelegenheden. Wat een contrast met Bart en deze bewoners! Groter kan het eigenlijk niet.

Om er een paar te noemen, Gennep – Berlicum – Boxtel – Rosmalen – Berghem – Heeswijk Dinther en overal zijn we welkom. Bart maakt daar graag een grapje over, door te zeggen dat hij zich in wil laten schrijven, hoe leuk kan je het hebben in je fietsleven, je moet er gewoon van genieten, dat het belangrijkste.

Naar Lith ook zoiets aparts, door de Geffense bosjes en de polder en een oversteek met het pont in Lith. Daar de dijk op en na enkele km. gaan we op de koffie bij de molen van Alphen. Nergens is de koffie en warm gebak zo goedkoop als daar. Slechts 3 euro samen, en koffie zo veel als je dorst hebt. Bij Appeltern een heel mooi gebied met veel water recreanten en vervolgens via Haren of Ravenstein weer huiswaarts, dat hangt er van af hoe de wind staat.

Dit was dus een beknopte beschrijving van de fiets beleefwereld van een, zeer oud belegen, maar nog steeds krasse wielrenner genaamd Bart Vialle.

**Rogier
Mullaart**

Na 25 jaar waterpolo afgelopen jaar toch de knoop doorgehakt... Het was tijd voor iets anders, maar wat dat was de vraag. De sportschool is niets voor mij en toen kwam ik al snel uit bij het fietsen. Lekker in de buitenlucht en de mogelijkheid om vanuit huis direct op de fiets te stappen, waren redenen voor mij om een racefiets aan te schaffen.

Op het moment dat ik de knoop had doorgehakt, zag mijn vrouw Cindy op facebook een advertentie van Start to Cycle en toen ik mijn fiets ging kopen bij Mart en Wilma Verstegen, was Theo van de Berg folders aan het rond delen voor Start to Cycle. Dit was voor mij aanleiding om mee te gaan doen. In het begin om de fijne kneepjes van het fietsen te leren, maar al gauw merkte ik dat het ook erg leuk is om met een groep te fietsen. Dit was voor mij dan ook reden genoeg om mij aan te sluiten bij de Club.

Sindsdien ben ik wekelijks aan het fietsen in de C-groep en later ook bij de B-groep wat nog wel een uitdaging is om de mannen goed bij te houden en als ik niet de mogelijkheid heb om mee te fietsen probeer ik de kilometers op een andere dag te maken en vind ik het leuk om een tochtje te maken. Zo ben ik afgelopen zaterdag naar Amersfoort gefietst voor een bruiloft. Dit was een leuke tocht en ervaring en brengt je net weer op andere plekken. De volgende keer wordt waarschijnlijk een familiebezoek in Amsterdam.

Ik ben getrouwd met Cindy en we hebben 2 kinderen, 2 heerlijke ventjes. De oudste is Stan, hij wordt 28 oktober 2 jaar en de jongste, Jens, is nu bijna een half jaar, dus nog een jong gezin. Wij wonen in de Hoornstraat in de Bitswijk. In de weekenden probeer ik zoveel mogelijk van mijn ventjes te genieten en vind ik het ook heerlijk om met mijn oudste zoon een rondje te fietsen en hopelijk ook snel met de jongste, maar die is nu nog te jong om mee te kunnen. Voor Stan is nu elke wielrenner papa, dus dat is altijd grappig als het boekje van de wielunie binnen komt met een wielrenner op de voorpagina.

Na de vakantie ben ik met een nieuwe baan begonnen en ben sinds 12 september werkzaam als Teamleider Crediteuren bij BMN bouwmaterialen met als standplaats Veghel. Hierdoor heb ik iets minder kilometers door de week kunnen maken en heb ik na de vakantie weer een aantal keer met de C-groep meegefietst. Voor de winter ben ik nog zoekende om aan de gang te blijven, zodat ik in het nieuwe seizoen goed mee kan komen met de B-groep. Dus hopen op een zachte droge winter en nog even kijken of er een mountainbike bij komt.

Ik wil de schakel doorgeven aan **Theo van den Berg**

Riny v/d
Boom

Op zondag 14 augustus ben ik tijdens het rijden met de C-groep gevallen omdat de groep moest uitwijken voor een auto die de bocht om kwam.

In de val ben ik door die auto aangereden en deze heeft mij volop in de rug geraakt. Hierbij is een rugwervel ingezakt en verder zijn mijn rug en heup gekneusd. Tevens had ik verschillende schaafwonden maar die zijn bijna genezen. Dit houdt in dat ik sinds die tijd niet meer op de racefiets heb gereden en dit voorlopig ook niet mag. Wel mag ik af en toe op de gewone fiets een uurtje fietsen en een stukje wandelen.

Momenteel ben ik met fysio bezig maar het einde is nog niet in zicht.

Graag wil ik iedereen hartelijk bedanken voor de telefoontjes en bezoeken die ik in de afgelopen weken heb mogen ontvangen van de leden van onze vereniging.

Ik hoop er in maart weer bij te zijn .

Bijdragen
Nieuwsbrief

Mailen naar famvandijk@home.nl